

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinas

Sterre, Jean Chrysostome van der Antverpiæ, 1627

Cap. LIII. Quòd languens non indiguit necessitate naturæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

or DINIS PRAEMONST. 173 tis, audiret: Ista quidem Ecclesia misericordia se reddidit indignam; sed, propter te, manus iustissimæ vltionis meæ suspenditur ad tempus.

CAPVT LIII.

Quòd languens non indiguit necessitate natura.

RENEFICIA Dei, quibus super humanam naturam auctus fuit noster I o s E P H, huius Capituli breuitas explicabit. Decubuit aliquando, vt putabatur, corporis infirmitate consueta, & (vt posteà verius compertum est) languebat, Charitatis iaculo vulneratus. Iacuit itaque super stratum suum toto triduo continuato, ita vt nullus omnino per totum tempus illud ad ipsum accederet gratia visitandi. Solebat enim ipse & hoc mihi sæpiùs replicare, quòd aliquando hominum gratia ita fuit ab ipso sublata, vt quibusdam, quidquid ageret, penirus

VITA B. IOSEPH tùs displiceret; alij verò, quidquid ei accideret, non curarent. Cum ergo sic fine visitatione iaceret; venit tandem ad eum Frater quidam, cuius iam sepè in hoc scripto feci sine nomine mentionem: & decumbentem inuenit. Cui Frater; Quid est, inquit, quòd sic decumbis? Langueo, ait. Ille; Quanto, inquit, tempore languisti? Respondit: Triduum iam est, quòd ab hoc lectulo non furrexi. At ille; Numquid, ait, non surrexisti etiam ad necessitatem naturæ? Respondit Ioseph: Ego quidem scio, nequaquam me per triduum resurrexisse: sed, propter Deum, subleua me; & vide, ne forte aliquid inhonesti acciderit nescienti. Hoc aurem dicebar, volens inducere Fratrem, vt ab huiusmodi inquisitione cessaret; ne hoc incredibile fecretum fieret manifestum. Sustulit ergo eum, vt petierat, lectulumque respexit; sed nihil indecori née indecoris est inuentum. Tunc Frater ille, qui iam consuetudi-

8

11

ti

C

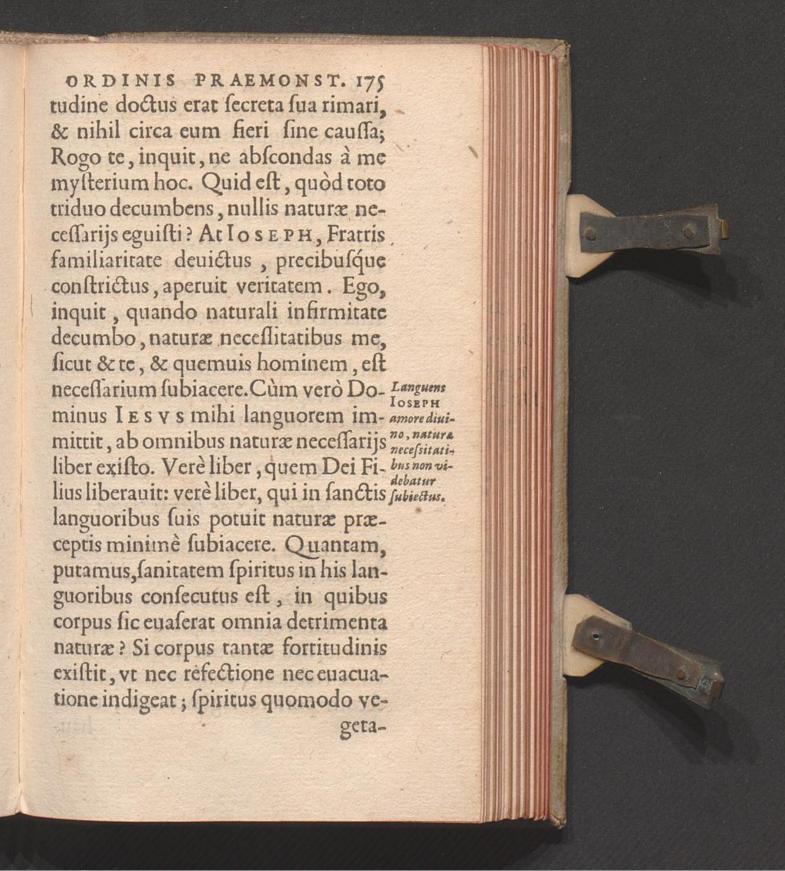
Ci

d

n

n

n

getatur? Corpus, vas stercorum, esca vermium, super hominem, super naturam est, gloriam hominis iam gloriscati prætendit; quantum proficit spiritus, quanta gloria sublimatur? O si videre liceat, sapere, & gustare, qualis sit iste languor, qui tantas vires etiam corruptibili corpori administrat! O si mori liceat hoc languore! Benedictus es tu, Domine I e s v, Pater Rectorque naturæ; qui abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & tuo ea Paruulo reuelasti.

9

to

PI

tu

91

q

bi

fe

ft

Ia

fa

Ci

m

ta

re

fu fi

ra

re

CAPVT LIV.

Quòd bibit de lagena vacua.

CREDO, non minùs mirabile & naturæ contrarium, quod subiungo. Quia Domini Benedictus, in tanta debilitate corporis, quam sustinuit in itinere, nec equo nec aliquibus vehiculis vtebatur: consueuerat paruam secum portare lagunculam, trium hau-